

Hr. Jørgen Winther spørger, hvordan vi vil forklare udviklingen i ventetiderne igennem 1990'erne. Jeg tror, der er to hovedforklaringer. Den første er, at der har været en markant aktivtetsudvikling, et patientpres på det danske sygehusvæsen. Det er sådan, at vi i dag på de danske sygehuse behandler 200.000 flere patienter end for 5 år siden.

Den anden – også når vi sammenligner med Frankrig – er den markante lægemangel, vi står i på baggrund af en fejlslagen lægerekrutteringspolitik i 1980'erne, hvor den borgerlige regering satte antallet af de studerende til de sundhedsvidenskabelige fakulteter ned til en 500-600. Det vil den nuværende regering løfte til omkring 1.000 om året.

Det betyder, at vi over de næste 3, 5, 7 år får genetableret lægestanden, jeg havde nær sagt lægebestanden, så vi kan lave nogle effektive arbejdstilrettelæggelser og nedbringelse af ventetiderne.

Det er de to hovedforklaringer på udviklingen.

Jørgen Winther (V):

Det er sådan lidt letkøbt at sige, at der er så mange patienter, der kommer til inden for de 3 måneder og kommer til hurtigt. Det er jo sådan, at næsten alle medicinske patienter i dag bliver indlagt akut. Det er omkring en 80-90 pct. Så det hjælper jo ganske gevaldigt i statistikken.

Men altså: Sagen er, at ventetiderne er stadig stigende år for år med den socialdemokratiske regering. Og spørgsmålet er, om ministeren tør komme med et bud på, hvor lang ventetiden vil være inden for det næste halve til hele år. Vil ventetiderne stadig fortsætte med at stige, eller hvad tror ministeren?

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Til hr. Jørgen Winther kan jeg sige, at når det er mere relevant at anvende det hovedkriterium, jeg har brugt i alle de år, jeg har arbejdet i sygehusvæsenet, nemlig hvor mange patienter der bliver behandlet inden for så og så lang tid, så hænger det jo sammen med, som det må være hr. Jørgen Winther bekendt, at der er en udvikling i det danske sygehusvæsen, som er enestående internationalt set, nemlig i retning af, at patienterne går fra stationær behandling, det vil sige behandles under indlæggelse, til at blive behandlet i dagkirurgi og i ambulante behandling.

Hvis man flyttede de lettere behandlinger væk fra sygehusindlæggelser, fra stationære behandlinger over til dagkirurgi og ambulante behandlinger, bliver det jo patienterne med de lange og komplicerede behandlingsforløb, der bliver tilbage i sygehussektoren.

Jeg kan oplyse hr. Jørgen Winther, at det at behandle patienter til tiden optager den nuværende regering meget, og derfor er jeg også glad for det udspil, amterne er kommet med om, at vi allerede her til maj og juni i økonomiforhandlingerne skal drøfte, hvordan vi yderligere kan iværksætte initiativer til at nedbringe de alt for lange ventetider på visse områder.

Jørgen Winther (V):

Ministeren siger, at den nuværende regering, altså den socialdemokratiske regering, er meget optaget, rigtig optaget af disse her ventetider.

Så kan jeg sige, at det har statsministeren egentlig sagt hvert eneste år i de her 8-9 år, vi har hørt de her taler. Og jo mere optaget af disse ventetider, statsministeren har været, des længere er ventetiden blevet.

Altså i 1992 var den på 86 dage, i 1993 var den på 93 dage, i 1994 var den på 101 dage, og sådan er det gået opad, til den er helt oppe omkring 109 dage i 1997.

Jeg vil klart sige, at jo mere optaget Socialdemokratiet er af de her ventetider, jo længere bliver de. Så man må egentlig anbefale, at man ikke er helt så optaget, som man har været.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Spørgsmål nr. S 2497, der er stillet til arbejdsministeren af hr. Frank Dahlgaard, er som tidligere meddelt efter aftale udsat til næste spørgetid. Spørgsmålet lyder således:

Spm. nr. S 2497

13) Til arbejdsministeren af:

Frank Dahlgaard (UP):

»Hvilke lande i Vesteuropa har en kortere barselorlov end Danmark?«